

Andrzej Kokowski, Ewa Banasiewicz

Hrubieszów-Podgórze, woj. zamojskie. Stanowisko 1A

Informator Archeologiczny : badania 17, 30-31

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ryb wyłowiony w 6 przypadkach. Pozyskano również kolejne liczne fragmenty przepalonych kości zwierzęcych, kamienie ze śladami obróbki /tkuły, podkładki, fragm. taron, płyt szlifierskich, rozmiarowe/. Szczególnie interesujące są nieokreślone funkcjonalnie, lecz powtarzające się kilkakrotnie niewielkie, ovalne kamienie o przekroju soczewkowym ze starannie oszlifowanymi powierzchniami i krawędzią.

Po zakończeniu eksploracji wykopu I/81/82/83 można stwierdzić, że materiały ze stanowiska nie zostały wdotnie przymieszane w widoczny sposób na skutek ruchu wydmy. Większość zniszczonych spowodowane jest działalnością człowieka w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat.

Wstępna analiza planigraficzna i stratygraficzna wydeje się wskazywać na możliwość chronologicznej jednorodności zespołu krzemienno-ceramicznego odkrytego w skupisku I /oczywiście z wyłączeniem doniesień kultury pucharów lejkowatych i wczesnośredniowiecznej/. Byłoby to więc obojętne niewielkiej grupy reprezentującej przeszłytkowe elementy kultury materialnej; mezolitu i sztykowego neolitu z początkach epoki brązu. Teza ta wymaga jednak sprawdzenia.

W założonym ok. 15-20 m na północ od krawędzi wykopu I/81/82/83 wykopie sondazowym II/83 o powierzchni 63 m² natrafiono na kolejne skupisko materiałów archeologicznych o charakterze nieco odmiennym w stosunku do skupiska I określanego jako stanowisko III. Do czasu wyjaśnienia ich wzajemnej zależności skupisko skalkulowano w wykopie II/83 oznaczono jako stanowisko IIIa.

Wydobyto tu m.in. liczne fragmenty ceramiki wczesnobrązowej, wytwory krzemienne i kamienne oraz przepalone kości zwierzęce. W jednej z jam odkryto szkielet z radiolarytu i fragment burztynowego paciorka cylindrycznego.

Materiały znajdują się w Muzeum Regionalnym w Brodnicy.

Badania będą kontynuowane.

HUBIERSZÓW-PODÓRZE
woj. zamajskie
Stanowisko 1A

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii Polskiej
w Lublinie
Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Zamocinie

Badania prowadzili dr Andrzej Kokowski i Ewa Banasiewicz. Finansowo Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Zamocinie. Pierwszy sezon badań. Osady: kultury ceramiki wstęgowej rytej, kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej, kultury strzyżowskiej, kultury trzciniejskiej, kultury lużyckiej/?, kultury zarubinieckiej/?, kultury czarniachowskiej i wczesnośredniowieczna z L-XIII w.

Stanowisko odkryte w trakcie badań powierzchniowych AZP, we wschodniej części miasta, na wyraźnym odcieku wychodzącym z południowej terasy nadalewowej Kucowy. Zajmuje ono nieco wyższą, czółową jego partię o powierzchni około 3 ha. Ekspozycja stanowiska zachodnia i południowo-zachodnia. W trakcie badań zabrano z powierzchni dużą ilość fragmentów ceramiki toczonej na kole o proveniencji "czarniachowskiej" z fazy D.

Celem badań ratowniczych było poznanie stratygrafii stanowiska i jego struktury kulturowej.

Przebadano łącznie powierzchnię 144 m². Stratygrafię stanowiska określa układ: humus o miąższości 25 cm, niejednolita "warstwa kulturowa" o miąższości około 30 cm, w której niektórych partiach można wyróżnić struktury odpowiadające poszczególnym jednostkom kulturowym i dalej z wkopany wód obiektami różnej głębokości, których zlokalizowano 10.

Do najbardziej interesujących odkryć należy salicyd jamy nr 7, w której stwierdzono kilkanaście płytek prostokątnych z parzystymi otworami, wyłutych z muszli i zdobionych nacięciami, półsurowice i surowice do ich produkcji, oraz narzędzia kościane i krzemienne. Obiekt

ten należy do kultury wołyńsko-lubelskiej; ceramiki malowanej. Nie mniej interesujący jest obiekt nr 6 - pochówek należący do kultury strzyżowskiej z dwoma naczyńiami i pochówek nr 2 /pies/, najprawdopodobniej kultury trzcinieckiej.

Materiały znajdują się w BBIUZ w Zamodolu.
Badania będą kontynuowane.

JANINA, gm. Dobre
woj. wrocławskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadził Zespół pod kierunkiem doc.dr habil. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Warszawski. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych /horyzont późnopuszkarowy/, obywatelska ludności schyłkowo-neolityczno-wczesnobrązowej.

Stanowisko usytuowane jest na południowo-zachodnim stoku doliny zanikłego obecnie cieku wodnego, w środowisku gleb bielicowych.

Złączenie zbadano obszar 120 m². Zarejestrowano 27 obiektów w tym: 16 o charakterze dołków postępujących oraz 11 jam o trudnej, w chwili obecnej, ocenie ich wymowy funkcjonalnej. Pozyskano łącznie 1550 wytworów kulturowych: ok. 1450 fr. ceramiki, ok. 40 krzemieni, ok. 60 kamieni.

Stanowisko reprezentuje pozostałości osady kultury pucharów lejkowatych z doby horyzontu późnopuszkarowego o cechach stylistyki paprocko-lubelskiej /faza IVB/. Nadto zarejestrowano 1 obiekt z materiałem ceramicznym wiązany z ludnością schyłkowo-neolityczno-wczesnobrązową.

Badania nie będą kontynuowane.

JANINA, gm. Dobre
woj. wrocławskie
Stanowisko 2

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadził Zespół pod kierunkiem doc.dr habil. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Jagielloński. Osada ludności kultury pucharów lejkowatych /horyzont późnopuszkarowy/, osada ludności kultury żuzyckiej.

Stanowisko usytuowane jest na górnej partii południowego stoku doliny zanikłego obecnie cieku wodnego, w środowisku gleb bielicowych.

Zbadano obszar o powierzchni 80 m². Odnotowano 26 obiektów: 17 dołków postępujących oraz 9 jam. Z tej liczby: 6 to jamy kultury pucharów lejkowatych, 2 kultury żuzyckiej oraz 1 nieokreślona kulturowo. Uzyskano liczne materiały: ceramiczne, krzemienne i kamienne. Ocena struktury surowcowo-technologicznej ostatnio z wyliczonych kategorii źródeł ruchomych /skł. krystalicznych / dowodzi istnienia przetwórstwa w/w surowców w ścisłe ograniczonych granicach przestrzennych - "warstwy produkcyjnej" kultury pucharów lejkowatych /ob. 14/. Ciepłość substancji źródłowej zaklasyfikowanej do kultury pucharów lejkowatych należy łączyć z późną fazą rozwoju wyżej wskazanego systemu kulturowego na Kujawach /faza IV/.

Badania nie będą kontynuowane.